

Laat **LEVEN**

38e jaargang nr. 159 - mei 2009 - oplage 70.000

**De VBOK-dag: een
waardevolle ontmoeting!**

**Ingezonden brief:
'Zwangerschapsverlies en
kinderloosheid'**

**Hulpverlening: 'Mijn kindje
is niet levensvatbaar'**

**Wanneer je ouder(s) bent of wordt van
een kindje met een beperking**

VBOK

18 april; VBOK-dag in Amersfoort

Wat hebben veel leden gehoor gegeven aan de uitnodiging! Vanuit alle windstreken kwam u naar de ledendag in Amersfoort; van om de hoek tot Zeeuws Vlaanderen. Voor degenen die er niet bij konden zijn treft u hier een impressie van een dag, waar met voldoening op terug gekeken kan worden.

Welkom!

Na een kopje koffie en het zien en spreken van bekenden en minder bekenden, neemt de heer Sjaak den Heijer -die de voorzitter, de heer de Boer op deze dag vervangt- namens het bestuur het woord. Hij vertelt hoe het ongeboren leven in het nieuws is geweest. Ook haakt hij in op enkele hoogtepunten en dieptepunten voor de VBOK het afgelopen jaar. Maar hij laat ook zien waar kansen liggen de komende jaren, bijvoorbeeld in het bereiken van de jeugd.

Telefoon!

Dan gaat luid en duidelijk de telefoon. Ineens is iedereen getuige van een hulpverleningsgesprek. Het is een gesprek zoals deze dagelijks binnenkomen bij de VBOK. Dit keer echter zijn het twee actrices. Er wordt aandachtig geluisterd naar het levensverhaal van de jonge vrouw aan de telefoon. Haar twijfel, nood, overdenkingen en de hulp die haar wordt geboden. Het gesprek loopt ten einde en samen met het publiek wordt erover nagepraat. Ook wordt besproken wat een keuzegesprek nu precies inhoudt en welke elementen een goed hulpverleningsgesprek moet bevatten. Tot slot een weergave van de hulpvraag in 2008. Dan gaat onverwacht, want het is zaterdag, de schoolbel.

Schoolbel

De schoolbel klinkt als een sirene door het gebouw. De deur van de zaal zwiept open en een stel opgeschoten jongeren komen met de gebruikelijke herrie

‘de klas’ in. De jongeren, in het dagelijks leven medewerkers bij de VBOK, nemen plaats in het publiek terwijl de lerares hen tot orde en rust roept. De lerares geeft het woord aan de voorlichtster... het kwartje valt. De bezoekers van de VBOK- dag belanden in een voorlichtingsles. De jongeren kletsen er door heen, zijn brutaal en bijdehand. In de tussentijd gaat de voorlichtster het gesprek aan met het publiek en de leerlingen. Ze legt een stelling voor: Stel, je hebt een paar maanden verkering en jijzelf of je vriendin raakt zwanger, hoe reageer je? Niemand blijft deze vraag gespaard; leden, bestuur, directie en gasten wordt gevraagd om antwoord. Begrijpelijk dat, ondanks de serieuze problematiek, er een paar hilarische en spontane momenten ontstaan. Zodra de les is afgelopen wordt er samen met het publiek kort over nagepraat en volgt er een toelichting op voorlichting in het algemeen, het aantal gegeven lessen, de bereikte leerlingen en de opbrengst van de scholenacties. En dan wordt het stil.

Film

Na de stilte start er een film. Of eigenlijk, een paar aaneengesloten fragmenten uit een documentaire over tienermoeders. Een tienermoeder wordt gevolgd vanaf het begin van de zwangerschap tot en met enkele maanden na de bevaling. Het is een indrukwekkend verhaal waardoor zichtbaar wordt hoe complex het leven van een jonge moeder kan

zijn. Na de film worden de bijzonderheden van het opvanghuis in 2008 met de aanwezigen besproken.

Cijfers

De VBOK-dag is ook bedoeld om de jaarcijfers te bespreken. Het publiek kan (vooraf) vragen stellen die ter plaatse worden beantwoord. In korte tijd worden het jaarverslag en de cijfers goedgekeurd. Het jaarverslag kunt u nalezen op onze website www.vbok.nl

**Dank u wel,
eet smakelijk en
graag tot ziens**

Na zo'n interactieve ochtend is een zomerse lunch op z'n plaats. Daarnaast is het goed om met de leden in gesprek te komen. In deze setting zien we elkaar immers maar één keer per jaar. Conclusie? Het is een dag die voor herhaling vatbaar is! Een volgend jaar maken we er weer een bijzondere dag van. Natuurlijk zien wij u dan graag (terug).

Beste leden,

De Gezondheidsraad heeft een rapport uitgebracht: 'Zorg voor het ongeboren kind'. De titel van dit rapport is opmerkelijk, zeker wanneer van de inhoud wordt kennisgenomen. Het ongeborene wordt kind genoemd, en daar gaat zorg naar uit. Het is een mens met belangen. Uit het rapport blijkt dat de gezondheidsraad de discussie wil openen of er zelfs drang of dwang toegepast zou moeten worden wanneer de moeder aan die (medische) zorg niet wil meewerken.

Een historisch moment? Jazeker! De belangen van het ongeboren kind lijken door een adviesorgaan van het parlement en de regering een serieuze plaats te krijgen. En dat is winst, ook al lijkt die 'serieuze' plaats afhankelijk te zijn van de mate waarin het kind zich heeft ontwikkeld tussen het moment van conceptie en het moment van de geboorte.

Deze Laat LEVEN is weer een lezenswaardig nummer geworden. Een terugblik op een bijzondere ledenvergadering, informatieve artikelen en ervaringsverhalen wisselen elkaar af. In deze Laat LEVEN ook een ingezonden brief van een lezeres. Het is goed om te weten wat er onder de VBOK leden leeft. Ik nodig u uit om uw verhaal met ons te delen ter inspiratie of bemoediging voor anderen.

Met vriendelijke groeten,
Johan van Veelen
Directeur

Foetus omschrijven als patiënt heeft gevolgen

Op basis van een artikel uit het Nederlands Dagblad, 25 maart 2009.

“Dwang’ en ‘drang’ moeten kunnen worden toegepast om vrouwen hun zieke foetus te laten behandelen”, staat in een signalement van de Gezondheidsraad dat aan de minister van Volksgezondheid werd aangeboden. Het ongeboren leven is dus beschermwaardig. Is dat een breuk met het verleden?

DEN HAAG - Maandag is een rapport uitgebracht door de Gezondheidsraad 'Zorg voor het ongeboren kind'. Dit rapport is aangeboden aan de minister van Volksgezondheid. Volgens het rapport moeten medici dwang kunnen uitoefenen op zwangere vrouwen om hun zieke foetus te laten behandelen. De foetus is dan dus een patiënt. Een patiënt die te genezen is.

Verbazing bij de VBOK

Het rapport van de Gezondheidsraad heeft tot verbazing geleid bij de VBOK. Woordvoerder Mirjam Velthuis: „Het is voor Nederlandse begrippen een hele, misschien wel historische, stap. In Nederland heeft de afgelopen tientallen jaren het recht van de vrouw centraal gestaan. Maar hier komt ook de beschermwaardigheid van het ongeboren

leven ter sprake. Het ongeboren leven wordt nu ook als volwaardige partij gezien. Dat is gelijk ook extra voeding voor de discussie over de abortusgrens, die nu op 24 weken zwangerschap ligt. Er zijn steeds meer mogelijkheden om ongeboren kinderen al in een vroeg stadium van de zwangerschap te opereren. Het ongeboren leven kan door de medische wetenschap dus ook steeds vroe-

ger in leven worden gehouden.” Deze week was er weer een voorbeeld in de media van een kindje in Groot-Brittannië van 23 weken dat na behandeling levensvatbaar bleek te zijn. „Dat is echt niet het eerste voorbeeld. We kennen daar al meer voorbeelden van. Hoeveel voorbeelden hebben we nog nodig om tot de conclusie te komen dat de grens van 24 weken niet langer houdbaar is?” De VBOK vindt de termen ‘dwang’ en ‘drang’ overigens niet erg gelukkig gekozen. „Het moet vrijwillig zijn. Bij een geboren kind gaan we ervan uit dat een vrouw opkomt voor de belangen van haar kind. Dat zou ook zo moeten zijn bij het ongeboren leven”, aldus Mirjam Velthuis van de VBOK.

Belangen van de foetus

Er wordt onderscheid gemaakt tussen de belangen van de foetus als ‘toekomstig kind’ en de belangen van de foetus als foetus zelf. Als het over het eerste gaat

Lees verder op pagina 4

is er zowel ethisch als juridisch overeenstemming: de hulpverlener moet rekening houden met de belangen van het kind. Ook de vrouw is op die verantwoordelijkheid aan te spreken. Iedereen is het er wel over eens dat het belangrijk is dat kinderen gezond ter wereld komen. Maar zijn arts en vrouw aan de foetus als foetus verplicht al het mogelijke te doen om zijn leven te redden? Juridisch in ieder geval niet. En ethisch hangt het er vanaf hoe iemand denkt over de status van de foetus. Is het leven beschermwaardig vanaf de conceptie, vanaf de geboorte of iets daartussen in?

Moreel appel

Prof. dr. Henk Jochemsen, tot voor kort directeur van het Lindeboom Instituut, een wetenschappelijk studiecentrum voor medische ethiek. „Wat ik zelf heel

Standpunt VBOK prenatale screening

De medisch-ethische ontwikkelingen in de samenleving gaan snel. Wat vandaag discussie oproept is morgen algemeen geaccepteerd. Prenatale screening en -diagnostiek, zijn daarvan een voorbeeld. Deze medische mogelijkheden komen voor een belangrijk deel voort uit de wil om het leven te beheersen. Alsof het leven maakbaar is wordt steeds meer gestreefd naar het 'ideaal' waarbij ziekte en handicap niet voorkomen. Wanneer wordt gesignaleerd dat het kindje dat zich in de baarmoeder ontwikkelt niet aan het gestelde ideaal voldoet kan de weg vrijgemaakt worden om het leven van dit kindje te bestempelen als zinloos. Dan lijkt het beëindigen van dit leven de beste oplossing. Dit is een ontwikkeling waarover de VBOK zeer bezorgd is.

“Het belang van het kind doet er wel degelijk toe. Daar moet aandacht voor zijn.”

waardevol vind is dat er niet meer in tegenstellingen wordt gesproken als het gaat om de rechten van moeder en

kind. Het belang van het kind doet er wel degelijk toe. Daar moet aandacht voor zijn. De belangen van moeder en kind worden in het signalement dus niet beschreven als tegengesteld. Ze lopen samen op. Er wordt dus niet uitgegaan van de visie dat het belang van de vrouw voorop staat. Dat vind ik winst in de algemene discussie.”

De VBOK begeleidt vrouwen en mannen ook bij een zwangerschap vol zorgen. Dit waar gebeurde verhaal geeft weer wat iemand in zo'n situatie bezighoudt en de hulp die de VBOK dan kan bieden.

“Mijn kindje is niet levensvatbaar”

Ik ben op dit moment zwanger. Begin dit jaar heb ik bloedingen gehad en in de 12de week werd een verdikte huidplooi bij de foetus zichtbaar. In het belang van het kindje hebben we toen een vruchtwaterpunctie laten uitvoeren. De uitkomst zou aangeven welke zorg of operatie er zou moeten volgen na de bevalling. Maar dat is al helemaal niet meer aan de orde. Na het chromosomenonderzoek is vastgesteld dat er sprake is van een ernstige afwijking; Trisomie 18, het kindje zal niet levensvatbaar zijn.

Ik word steeds dikker en ondertussen vertellen de artsen dat het écht niet levensvatbaar is. Dat is bijna niet te begrijpen en erg moeilijk. Ik ben ervan overtuigd dat ik het zo lang mogelijk bij me wil houden. Maar, hoe stel ik me op naar mijn dochtertje van 2 jaar? Hoe ga ik om met mijn eigen gevoelens? Hoe ga ik om met andere mensen en de wetenschap dat er op een bepaald moment een begrafenis voorbereid moet worden?

Ik wil wachten tot het vanzelf geboren wordt. Ik weet te veel, te vroeg. Soms vraag ik me af: “Heb ik geen gevoel? Ben ik zo hard? Is het écht niet levensvatbaar?” Er gebeuren soms wonderen, niet? Zijn ze wel eens fout met de uitslag van een punctie? Ik wil zo graag een zusje of broertje voor onze dochter. Ik heb het afgelopen jaar 2 keer een miskraam gehad en nu is het vanaf januari mis. Sommige mensen hebben we al over onze situatie verteld. We leven niet vrolijk naar de geboorte toe. Het belangrijkste is de vraag hoe we met ons dochtertje omgaan. Zij weet nu dat ik zwanger ben en dat ze een broertje krijgt. Sinds ik weet dat het kindje niet zal leven heb ik met haar niet meer over ‘mama’s buik’ gepraat. Het wordt steeds moeilijker om het haar te vertellen. Mijn vriendin is pas bevallen van een jongetje en mijn dochter is er dol op!

Verslag van de hulpverlener

De maatschappelijk werkster overlegt met haar dat zij en haar man voor een belangrijke keuze staan. Gaan zij “toneelspelen” naar hun dochtertje of “beleven” zij als gezin het ongeboren leven dat er nu is? Het nemen van deze beslissing zal ruimte geven voor de komende tijd. Zij en haar man weten niet welke gevoelens er nog gaan komen en voor welke beslissingen zij komen te staan. Ook geeft zij aan te moeten nadenken

over een begrafenis. Haar hoop op een vergissing is er nog steeds. Het feit dat het kindje nu nog leeft maakt dat het voor haar veel te vroeg is om over een begrafenis na te denken. Naast de vraag hoe om te gaan met hun dochtertje, staat begeleiding bij de beleving van deze zwangerschap voorop. Mevrouw wil graag op elk willekeurig moment een afspraak kunnen maken met steeds dezelfde hulpverlener. Dat regelen we.

Een klein jaar later

Het echtpaar heeft erg veel steun ontvangen van mensen uit hun omgeving. Het gaat momenteel goed. Hun kindje is in maart geboren en kort na de geboorte overleden. Het kindje zag er goed uit en leek op het eerste gezicht niets te mankeren. Ze hebben er veel verdriet van gehad maar er veel over kunnen praten. Ze vertelde dat het op de begrafenis ging sneeuwen en dat ze daarin zag hoe teer en onbezoedeld dit leven was. Wat hadden ze graag voor hun kindje willen zorgen. Toch is het goed zo. Tijdens de zwangerschap hadden ze veel geschreven en informatie opgezocht. De babykleertjes hadden klaar gelegen, maar het kindje kon de kleertjes niet aan omdat zijn huid te teer was. Er zijn foto's van het kindje gemaakt maar deze hebben ze nog niet bekeken. Wel komt er binnenkort een steen op het grafje. Mevrouw vertelt dat ze het heel moeilijk vindt om te horen dat anderen zwanger zijn. Ik geef aan dat het goed is om tijd te nemen om te rouwen. Zo kan een nieuwe zwangerschap ook écht een nieuw begin worden en geen vervanging van deze moeilijke zwangerschap. Ze vond het fijn dat we nog even hebben kunnen praten. Ze geeft aan op het moment niet méér gesprekken nodig te hebben. Ik heb gezegd dat ik daarmee het contact nu afsluit. Mocht ze toch nog een keer willen praten, dan kan ze altijd bellen.

Wanneer je ouder(s) bent of wordt van een kindje met een beperking

De VBOK biedt ouders hulp in de voorbereiding op het ouderschap van een kindje met een handicap. Want er komt veel op je af. De verwachtingen die je had van het leven van je kind en van je eigen leven verandert. Orthopedagoog Ignace Vermaes onderzocht wat de levensverwachting van ouders bepaalt als zij een kind krijgen met Spina Bifida. Welke invloed heeft deze diagnose op de ouders van het kind?

Ignace Vermaes

Spina Bifida

Spina bifida ofwel 'open ruggetje' is een ernstige afwijking van het zenuwstelsel. Spina bifida is er in meerdere vormen. Sommige personen hebben een lichte lichamelijke beperking terwijl anderen met zware lichamelijke en verstandelijke beperkingen moeten leven. De schade is soms zó groot, dat het kind binnen enkele weken of maanden sterft.

Tijdens de zwangerschap

Spina bifida kan in de 'twintig weken-echo' tijdens de zwangerschap geconstateerd worden. Dit kan moeilijke beslissingen betekenen voor de ouders. Kiezen zij voor bijvoorbeeld (late) zwangerschapsafbreking? Zware beslissingen waarbij ouders zo goed mogelijk

geïnformeerd moeten zijn over wat hen te wachten kan staan.

Doorlopend en acuut zwaar

Ignace Vermaes onderzocht in zijn proefschrift het psychisch en sociaal functioneren van ouders met een kind geboren met spina bifida. Hij keek naar de psychische gezondheid van de ouders en naar hun functioneren in de ouder-kindrelatie, de huwelijksrelatie en in het gezin als geheel. Hij deed dat niet alleen op grond van literatuur, maar interviewde ook ouders van pasgeborenen en ouders met kinderen tussen de 6 en 15 jaar met spina bifida.

Resultaat

Vermaes: 'De zwaarte van de belasting voor ouders wordt bepaald door de doorlopende zorg die het kind nodig heeft en door acute crisismomenten als de gezondheid verslechtert. De problemen lopen uiteen per patiënt én per ontwikkelingsfase.' De conclusies van het onderzoek zijn kort samengevat: een kind krijgen met spina bifida vormt, hoe dan ook, een zware psychische klap voor ouders en een zware continue zorgbelasting, met name in de eerste jaren na de geboorte.

De persoonlijke draagkracht van ouders blijkt belangrijker te zijn dan de ernst van de aandoening bij het kind voor het psychosociaal functioneren van ouders.

Stress

In de loop van de jaren blijft (opvoedings)stress bestaan, maar het psychi-

sche functioneren van ouders hoeft hierdoor niet verstoord te raken. In sommige gevallen lopen ouders wel het risico zich tegenover deze opvoedingsstress niet staande te houden. Dit risico speelt met name bij ouders met bestaande psychische klachten, een slechte relatie en/of een gezin waarin veel conflicten zijn. Al deze factoren kunnen elkaar negatief versterken. Het tegenovergestelde: persoonlijke veerkracht en partners die elkaar steunen, helpen de psychische gezondheid van ouders te beschermen.

Meer dan medische informatie

Volgens Vermaes draagt het onderzoek bij aan een beter, completer beeld van wat het betekent om te leven met een kind met spina bifida. Uit zijn proefschrift blijkt dat enkel de medische kant te beperkt is. Ook al spelen de functiebeperkingen van het kind een rol, ze zijn niet doorslaggevend voor het welbevinden van de ouders.

Betere hulp

Onderzoek als dit kan bovendien op den duur ook leiden tot betere hulp voor ouders, hoopt hij. 'Want als persoonlijke draagkracht zo belangrijk blijkt te zijn voor die prognose in de breedste zin van het woord, dan kun je kijken hoe je die kunt verbeteren door counseling en door de omgeving meer te betrekken bij de problematiek rondom de geboorte van een kind met een complexe aandoening.'

Colofon

VBOK

Doel (art. 4 van de Statuten)

De vereniging stelt zich ten doel te bevorderen, dat het leven van de nog niet geboren mens wordt beschermd vanaf de conceptie.

Middelen (art. 5 van de Statuten)

De vereniging tracht dit doel te bereiken door:

- het bieden van hulp aan hen die door een zwangerschap in de problemen zijn geraakt;
- het geven van voorlichting over het ontstaan, de groei, de ontwikkeling en de beschermwaardigheid van de mens vanaf de conceptie;
- het uitdragen van de overtuiging, dat er vanaf de conceptie sprake is van een mens-in-ontwikkeling die beschermwaardig is.

Comité van aanbeveling

ds. O. Bottenbleij, ds. J.J. van Ekeveld, dr. ir. J. van der Graaf, comm. Th. Gulliksen, A.J. van Heusden, rabbijn L.B. van de Kamp, Vonne van der Meer, kard. dr. A.J. Simonis, prof. dr. C. Trimp, prof. dr. W.H. Velema.

Erevoorzitter prof. dr. J. Douma

Bestuur

Voorzitter: A.P. de Boer
Vice-voorzitter: prof. dr. H.A.M. van Alphen
Algemeen adjunct: J. den Heijer
Secretaris: dr. M. van den Berg
Penningmeester: mr. J. Lagerwerf
Notuliste: mw. W. van der Zande - de Roo
Leden: dhr. J. Roza RA, mw. drs. S.E.M. Scholey, mw. A.M.B. Voss en drs. W.Ch. F. de Vries.

Directie

J.J. van Veelen, algemeen directeur

Landelijk Dienstencentrum VBOK

Bezoekadres: Arnhemseweg 23, 3811 NN Amersfoort.
Postbus 559, 3800 AN Amersfoort
tel. 033 - 460 50 70, fax 033 - 461 59 01
e-mail: info@vbok.nl; internet: www.vbok.nl

Telefoonnummer hulpverlening

0900 - 202 10 88 (24 uur; € 0,05 /min.)
Hulpposten in Almere, Amsterdam, Dordrecht, Ede, Eindhoven, Goes, 's-Gravenhage, Groningen, Maastricht, Rotterdam en Zwolle, te bereiken via de landelijke hulplijn.

Ledenadministratie/contributie/donaties/giften

Postbanknr. voor contributie, donaties en giften: 2585780 t.n.v. VBOK Amersfoort.
Zend uw adreswijziging onder vermelding van uw registratienummer naar:
Postbus 559, 3800 AN Amersfoort of via ledenadministratie@vbok.nl of bel met de ledenadministratie: 033 - 460 50 74.
Minimumcontributie per jaar € 15,00.
Voor junioren (tot 18 jr.) en senioren (65+) € 7,50.

Stichting VBOK-huis Gouda

Postbus 3084, 2800 CD Gouda
Rekeningnr. 30 22 86 357

Redactie

Aan deze editie werkten mee: Mirjam Velthuis (eindredacteur), Johan van Veelen (hoofdredeacteur), Gert Jan Noorman, Heather Baker, Martin van de Geest, Henk van der Stege.

Laat Leven wordt 4 keer per jaar verstuurd aan de leden van de VBOK.

Basisontwerp

PuntKomma c.s., Nijmegen

Vormgeving

UnitedGraphics, Zoetermeer

Druk

Thieme Rotatie, Zwolle

Fotografie

Tamar van Veelen - Amersfoort, Anneke Sikkema, Nationale beeldbank/HdK, Henk van Houwelingen, VBOK, e.a.

In braille

Laat LEVEN is voor visueel gehandicapten ook verkrijgbaar in braille en in gesproken vorm. Nadere informatie hierover is te krijgen bij de CBB te Ermelo, tel. 0341 - 565 499.

Ingezonden brief

Zwangerschapsverlies en kinderloosheid

Ik ben een ervaringsdeskundige. Ik heb in 2001 op 13 juni mijn derde kindje verloren. Pas als je zelf in zo'n situatie terecht komt beseft je de volle omvang van wat het met een mensenleven doet en beseft je pas ten volle hoeveel mensen hetzelfde hebben meegemaakt als jij.

Gemis

Graag wil ik aandacht vragen voor mensen die in hun leven het gemis van kinderen ervaren.

Hetzij vanwege het verlies van een kind door een miskraam, of op een andere wijze. Maar ook voor mensen die onbedoeld kinderloos zijn. Het zijn deze mensen die leven met stil verdriet. Lang niet altijd hebben zij de moed over hun gemis te praten en lang niet altijd is hun omgeving zich bewust van dit verdriet. Soms ook kan de omgeving ze het gevoel geven, dat ze zich erover heen moeten zetten en dat, terwijl niemand ooit over zo'n gemis heen kan komen. Ondanks dat je leven verder gaat en je weer leert genieten en lachen wordt je jaarlijks, met periodes ook dagelijks, geconfronteerd met dit gemis. Dit gemis leeft zeker ook bij de oudere generatie. Die generatie, die leerde dat de 'Heere gegeven en genomen had' heeft vaak nooit over dit gemis gepraat. Ik merk het overal om me heen en dan breekt mijn hart.

Mijn hart gaat naar mijn lotgenoten uit en ik heb op het hart om 'taboes' over dit onderwerp enigszins te doorbreken en bewustwording te scheppen bij de omgeving, zodat niemand meer alleen staat op die dagen dat het gemis het grootst is. Een klein gebaar kan al zo'n groot verschil maken.

Op die dag zelf zal er vanuit onze kerk een bijeenkomst georganiseerd worden om ruimte te geven voor gesprekken, steun en gebed. Maar het zou bijvoorbeeld ook fijn zijn die dag eens een gepaste attentie te geven of een kaartje te sturen naar die mensen die met dit gemis leven in de omgeving van diegenen die deze oproep lezen.

13 juni 2009

Op die dag zelf zal er vanuit onze kerk een bijeenkomst georganiseerd worden om ruimte te geven voor gesprekken, steun en gebed. Maar het zou bijvoorbeeld ook fijn zijn die dag eens een gepaste attentie te geven of een kaartje te sturen naar die mensen die met dit gemis leven in de omgeving van diegenen die deze oproep lezen.

Mevrouw Shalom Bolt
huizekluurrijk@home.nl

Ook voor hulpverlening bij zwangerschapverlies kunt u terecht bij de VBOK. Mocht u naar aanleiding van dit stuk behoefte hebben aan een gesprek of hulp bij uw verwerking, neem dan contact op met onze hulpverlening: hulp@vbok.nl of bel met 0900 - 2025 10 88 (0,05 cent per minuut)

16 mei sponsorfietstocht van VBOK team Amersfoort naar Gouda

Op zaterdag 16 mei vertrekt team Amersfoort om 08.00 uur met circa 12 fietsers naar Gouda waar ze rond de klok van 13.00 uur arriveren. Met deze sponsorfietstocht willen ze geld ophalen voor het VBOK-huis Gouda.

Bent u een vroege vogel die graag fietst en zich niet laat afschrikken door wat extra kilometers?

Geef het aan ons door: info@vbok.nl of bel 033 - 460 50 70.

V

JOU!

VBOK

"FLITS" DE ZOMER IN MET DEZE 'VOOR JOU'

FOTOWEDSTRIJD

klik.klik.klik. Aits.Aits.Aits...

Heb jij knuffels, kaarten of peper-munt verkocht met de VBOK-actie bij jou op school? En heb je daarvoor een bedankje gehad in de vorm van een BAL, een PEN, een VLEGER of een BOOT? Of iets anders? Maak dan een originele foto van jezelf, je huisdier of van iemand anders met een verkoopartikel of een presentje van de VBOK.
... Met je knuffel op de schommel of je boot gevuld met hagelslag of je vriendschapsarmbandje om de enkel van je pony of met je zwemring in de vijver tussen de waterplanten...

Stuur het resultaat naar: Redactie "Voor jou":
VBOK, postbus 559, 3800 AN Amersfoort.

Digitaal versturen kan natuurlijk ook:
voorlichting@vbok.nl

De leukste foto's komen dan in de volgende "Voor jou".
En als het nu een heeeeeeele grappige foto is, dan komt ie misschien wel op de voorkant van "Laat Leven".

LAAT ZIEN WAT JE KUNT!!!!,
want er is een waterligstoel te winnen!

Bij de VBOK verkopen we WILHELMINA PEPERMUNT

Bedenk met de letters *Wilhelmina pepermunt* een zolang mogelijk woord. Stuur het woord op naar: Redactie "Voor jou" VBOK postbus 559, 3800 AN in Amersfoort
Of per mail naar: voorlichting@vbok.nl
Jij mag als prijs kiezen tussen een matrasvlieger en een polshorloge.

Pak pen en papier en ga aan de slag!

EN DAN NOG FF DIT

Als je wat naar de VBOK stuurt, zet dan niet alleen je naam erbij, maar óók je adres. Dan weten wij waar we de prijzen naar toe moeten sturen!

PEPER EN MUNTJE

Zegt peper tegen muntje: "Waarom heb jij eigenlijk zwart behang, en een zwarte tafel met zwarte stoelen?"

Zegt Muntje: "noga! logisch anders zien ze me niet zitten!"

Je bent natuurlijk ook benieuwd wie de prijswinnaars zijn van de vorige keer. We hebben een hele berg oplossingen gehad, bijvoorbeeld van: Ilse uit Lisse, Willemieke uit Rijssen, Marjan uit Baarland, Arjan uit Dronten en Mathijs uit Wageningen.

Van Anne uit Hendrik Ido Ambacht kwam er een lange brief binnen en van Harmen en Renzo uit Ten Boer prachtige tekeningen. En nog veel meer brieven, mailtjes en kaarten. Allemaal bedankt voor jullie leuke reacties.

HET ANTWOORD VAN DE VORIGE PRIJSVRAAG

"Peper en Muntje" moesten 2535031,847 keer ronddraaien om de finish van de elfstedentocht te halen. De volgende jongens en meisjes hebben de prijzen gewonnen: Het waterkussen gaat naar Jurian Versprille in Kruiningen. En als extra krijgen Ardin Bogert in Veenendaal en Emma de Visser in Aagtekerke een leuke zwemband opgestuurd.

DAN NU DE OPLOSSING VAN DE TALEN:

Dat moest zijn: vier, namelijk: Nederlands, Frans, Duits en Engels
De spellendoos is voor Karin Lugthart in Hattemerbroek, en ook hier gaan er extra zwembanden naar Gerjanne van Donkelaar in Woudenberg en Niels de Wit in Zwijndrecht.

Let op de brievenbus!!!

HENK VAN DER STEGE EN MARTIN VAN DE GEEST

Redactie 'Voor Jou!': VBOK, Postbus 559, 3800 AN AMERSFOORT
E-mail: voorlichting@vbok.nl